

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu

Vodní 21, 370 06 České Budějovice

tel: +420 950 179 511, fax: +420 950 179 505, e-mail: epodatelna.budejovice@suip.cz, DS: n7wefgn

	OBLASTNÍ INSPEKTORÁT PRÁCE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Toto rozhodnutí nabylo právní moci	
dne 15. 9. 2022	
Č. Budějovice dne 24. 9. 2022	

Č.j. 16731/5.30/22-26
Sp.zn. S5-2022-190

Vypraveno dne: 22. 11. 2022

ROZHODNUTÍ

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, jako správní úřad věcně a místně příslušný dle ust. § 1 a § 2 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), ve vazbě na ust. § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 60 odst. 1 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), **rozhodl** ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. k) zákona o inspekci práce a dle ust. § 141 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), podle ust. § 67 odst. 1 a 2 správního řádu ve spojení s ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky takto:

I. Obviněný JDPD s.r.o., sídlo: Husova tř. 1817/2, České Budějovice 3, 370 01 České Budějovice, IČ: 054 72 121 právně zastoupený , sídlem , advokátkou v plné moci, ČAK: (dále jen „obviněný“)

je vinen

spácháním přestupku podle § 140 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že minimálně dne 18.3.2022 učinil nabídku zaměstnání, která obsahovala diskriminační prvek z hlediska pohlaví, když při kontrole dne 18. 3. 2022 na pracovišti bylo zjištěno, že obviněný za oknem uvedené restaurace zveřejnil nabídku práce ve znění „přijmeme účtující servírku.....“ což je v rozporu s kogentním ustanovením § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti.

II. Za spáchaný přestupek se výše uvedenému obviněnému **JDPD s.r.o., sídlo: Husova tř. 1817/2, České Budějovice 3, 370 01 České Budějovice, IČ: 054 72 121** v souladu s ust. § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a dle ust. § 140 odst. 4 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, ukládá správní trest

pokuty ve výši 20 000,00 Kč (slovy: dvacet tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněný povinen uhradit dle ust. § 46 odst. 2 přestupkového zákona do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet vedený pro Celní úřad pro Jihočeský kraj u ČNB, č. účtu 3797-17720231/0710, konst. symbol: 1148, variab. symbol: 05472121.

III. Výše uvedený obviněný je povinen dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uhradit paušální částku **náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1 000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Tato částka je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Státního úřadu inspekce práce vedený u ČNB č. účtu 19-1024821/0710, konst. symbol: 1148, variab. symbol: 05472121, spec. symbol: 950024397.

Odůvodnění

Obviněný je zapsán v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích, oddíl C, vložka 25324, v právní formě společnost s ručením omezeným, s předmětem podnikání Hostinská činnost; Prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin; Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Do obchodního rejstříku byl zapsán 12. 10. 2016.

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu (dále jen „oblastní inspektorát práce“ nebo „kontrolní orgán“) zahájil dne 18. 3. 2022 podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „kontrolní řád“) u obviněného na pracovišti **Restaurace U Husovy tří** (dále jen „restaurace“) kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování pracovněprávních předpisů dle ustanovení § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti se zaměřením zejména na zákaz diskriminace a zajištění rovného zacházení podle zákona o zaměstnanosti. O výsledku kontroly byl dne 23. 3. 2022 vyhotoven protokol č.j. 8601/5.71/22-4 (dále jen „protokol o kontrole“), který byl obviněnému doručen prostřednictvím datové schránky fikcí dne 2. 4. 2022. Obviněný byl v protokolu o kontrole podle § 13 kontrolního řádu poučen o možnosti podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole námitky proti kontrolnímu zjištění. Obviněný námitky proti kontrolnímu zjištění nepodal, a tak byla kontrola podle § 18 písm. a) kontrolního řádu ukončena marným uplynutím lhůty pro podání námitek dne 20. 4. 2022.

Protože měl správní orgán podmínky pro vydání příkazu ve smyslu § 150 správního řádu ve spojení s § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky za naplněné, vydal dne 1.6.2022 rozhodnutí formou příkazu, kterým shledal obviněného vinným ze spáchaní přestupku podle § 140 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti a za spáchaný přestupek obviněnému uložil správní trest pokuty ve výši 20 000,-Kč (příkaz č.j.16731/5.30/22-5 ze dne 1.6.2022, který byl obviněnému doručen dne 1.6.2022). Obviněný podal dne 9.6.2022 proti příkazu odpor. Odpor byl podán právní zástupkyní obviněného a byla k němu přiložena plná moc. Podání bylo téhož dne zaevidováno pod č.j.16731/5.30/22-6. Správní orgán konstatuje, že odpor byl podán řádně a včas osobou oprávněnou a byl tak způsobilý vyvolat následky podle § 150 odst. 3 správního řádu a podaným odporem se příkaz zrušil a správní řízení pokračovalo.

Správní orgán o tomto následku vyrozuměl obviněného a k uplatnění jeho práv nařídil ústní jednání na den 27.6.2022. K tomuto jednání obviněného předvolal. Současně obviněného poučil o jeho právech a povinnostech (přípis správního orgánu č.j. 16731/5.30/22-7 ze dne 15.6.2022, který byl doručen dne 15.6.2022). K ústnímu jednání se dostavila právní zástupkyně obviněného, která využila svého práva nahlédnout do spisu a pořídit si ze spisu kopie dokladů. Následně navrhla provést listinný důkaz výpověď z pracovního poměru [redacted] z března 2022 a výslech svědka p. [redacted]. Úvodem ústního jednání bylo provedeno dokazování listinnými důkazními prostředky (protokol o ústním jednání č.j. 16731/5.30/22-10 ze dne 27.6.2022. K návrhu obviněného byl předvolán svědek [redacted] (předvolání č.j. 16731/5.30/22-11 ze dne 28.6.2022). Dále správní orgán předvolal k podání svědecké výpovědi inspektorky oblastního inspektorátu provádějící kontrolu [redacted] (předvolání č.j. 16731/5.30/22-12 ze dne 28.6.2022) a [redacted] (předvolání č.j. 16731/5.30/22-13 ze dne 28.6.2022). O nařízených úkonech obviněného správní orgán informoval dne 28.6.2022 (přípis správního orgánu č.j. 16731/5.30/22-14 ze dne 28.6.2022), který byl doručen téhož dne do datové schránky právní zástupkyně). S ohledem na čerpání dovolených zúčastněných osob byly úkony nařízeny na den 3.8.2022. Dne 3.8.2022 se k podání svědecké výpovědi dostavil svědek [redacted]. Za obviněného se úkonu zúčastnila právní zástupkyně. Úvodem byl svědek poučen o svých právech a povinnostech. Po poučení svědek prohlásil, že vypovídat bude (protokol o výslechu svědka č.j. 16731/5.30/22-15 ze dne 3.8.2022). Následně byl téhož dne proveden výslech inspektorky oblastního inspektorátu [redacted] (protokol o výslechu svědka č.j. 16731/5.30/22-16 ze dne 3.8.2022) a [redacted] (protokol o výslechu svědka č.j. 16731/5.30/22-17 ze dne 3.8.2022). Po ukončení výslechů právní zástupkyně obviněného do spisu vložila kopii výpovědi zaměstnankyně obviněného paní [redacted] ze dne 31.3.2022 (úřední záznam k č.j. 16731/5.30/22-17 ze dne 3.8.2022). Z výslechu svědka [redacted] vyplynulo, že nebyl kontrole přítomen od počátku, ale byl schopen předat kontaktní údaje, číslo mobilního telefonu, na dalšího svědka, který byl v provozovně přítomen dříve než on. Tuto osobu, p. [redacted] předvolal správní orgán k podání svědecké výpovědi na den 31.8.2022 (předvolání svědka č.j. 16731/5.30/22-18 ze dne 15.8.2022). K doplnění dokazování byl ke svědecké výpovědi předvolán i jednatel obviněného pan [redacted] (předvolání č.j. 16731/5.30/22-19 ze dne 15.8.2022). O nařízených výsleších byl obviněný informován (přípis č.j. 16731/5.30/22-20 ze dne 16.8.2022). Dne 31.8.2022 proběhl výslech svědka [redacted], kdy po provedeném poučení svědek poskytl výpověď (protokol o výslechu svědka č.j. 16731/5.30/22-21 ze dne 31.8.2022). K osvětlení skutečností řečených v průběhu kontroly, neboť mezi správním orgánem a obviněným nebylo postaveno najisto, zda nebyla věc ukončena domluvou případně napomenutím, byl jako svědek předvolán jednatel obviněného [redacted], aby se vyjádřil ke skutečnostem, které slyšel, tj. které mu byly řečeny kontrolujícími inspektorkami a které sám řekl. Po provedeném poučení se svědek k věci vyjádřil. Následně s ohledem na zásadu procesní ekonomie přistoupil správní orgán k výslechu obviněného, když [redacted] je jedním z jednatelů obviněného oprávněný jednat samostatně a současně byla přítomna právní zástupkyně obviněného v plné moci (protokol o výslechu svědka č.j. 16731/5.30/22-22 ze dne 31.8.2022). Po provedeném dokazování dospěl správní orgán k názoru, že zjistil věc v rozsahu, kdy má zjištěn stav věci, o němž nemá důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené vyrozuměl správní orgán obviněného o tom, že ukončuje dokazování a vyzval jej k uplatnění práv obviněného. Současně jej vyzval k prokázání majetkových poměrů (přípis správního orgánu č.j. 16731/5.30/22-23 ze dne 31.8.2022, který byl téhož dne doručen do datové schránky právní zástupkyně obviněného). Obviněný dne 20.9.2022 podal své vyjádření k věci a doložil rozvahu za rok 2021, výkaz zisků a ztrát za rok 2021 a daňové přiznání za rok 2021 (podání zaevidované pod č.j. 16731/5.30/22-24).

Správní orgán konstatuje, že zjistil stav v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí.

Úvodem se správní orgán vypořádá s námitkou obviněného, že nebyly dány podmínky pro zahájení přestupkového řízení, když věc již byla vyřízena v kontrole „domluvou“ (citace z vyjádření obviněného str. 1, stejně odpor str. 1 a str. 4 odst. 3) resp. „domluvou a nápravou“ (citace z odporu str. 2 odst. 2). Otázka, zda věc nebyla vyřešena inspektory na místě je úhelným kamenem věci. Je podmínkou sine qua non pro předmětné přestupkové řízení, proto se správní orgán zaměřil v první

řadě na její vyřešení. Podle § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Skutkově bylo zjištěno, že kontrolující po vstupu do restaurace zahájili kontrolu a po krátké diskuzi o smyslu prováděné kontroly - obě kontrolující shodně uvedly, že jednatel obviněného p. [REDAKCE] se podívoval nad tím, proč probíhá kontrola diskriminační nabídky práce a ne „nic pořádného“ (protokol o výsledku svědka č.j.16731/5.30/22-16 a 16731/5.30/22-17) byl vyhotoven zápis o zahájení kontroly a současně syn p. [REDAKCE] formuloval nový text inzerátu. Tento text byl s kontrolujícími diskutován a konzultován. Text inzerátu, kterým byla činěna nabídka zaměstnání byl z formulace „přijmeme účtující servírku“ změněn na „přijmeme obsluhu“. Tuto formulaci kontrolující označily jako nediskriminační, a tudíž neporušující právní předpisy. Až potud se v podstatě všichni vyslechnutí shodují. Následně inspektorky uvedly, že upozornily kontrolovanou osobu, že jí bude doručen protokol o kontrole, naopak kontrolovaná osoba uvádí, že věc byla vyřešena domluvou. Svědek [REDAKCE] uvedl, že se podle vyslechnuté konverzace, kdy si nebyl jist tím, co inspektorky přesně říkaly, domníval, že vyměněním cedulí je vše vyřešeno (protokol o výsledku svědka č.j.16731/5.30/22-15) a svědek [REDAKCE], ačkoliv si také nepamatoval přesně uvedl, že bylo řečeno něco v tom smyslu, že je to vyřízeno, že je věc v pořádku (protokol o výsledku svědka č.j.16731/5.30/22-21). S ohledem na vše k věci řečené stojí správní orgán na stanovisku, že vyřešení věci se nevztahovalo k přestupku jako takovému, ale k textu inzerátu. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že tím, že je cedule vyměněna je vše v pořádku. Tzn. sám svědek vztahuje situaci k, jeho slovy, ceduli. Ani sám obviněný nemohl vyloučit, že mohl situaci špatně pochopit. Po podpisu zápisu se měl inspektorek zeptat, zda je to vše, zda je věc vyřízena a bylo mu řečeno, že ano (protokol o výsledku svědka č.j.16731/5.30/22-22). Dále uvedl, že má zkušenosti z jiných kontrol. Zápis, který se na místě vyhotovoval a podepisoval je zápis o zahájení kontroly zaevidovaný pod č.j.8601/5.71/22-1. Součástí zápisu bylo i poučení o právech a povinnostech kontrolované osoby. Z tohoto dokumentu, který jednatel jako, jak sám uvádí, zkušený podnikatel, který má zkušenosti i z průběhu jiných kontrol, podepsal a na místě převzal je jednoznačné, že jím byla kontrola zahájena, nikoli ukončena. Zahájenou kontrolu lze ukončit pouze vyhotovením protokolu a uběhnutím lhůty pro podání námitek, či jejich vyřízení, nebo postoupením námitek k vyřízení ve správním řízení (viz § 18 kontrolního řádu). Pokud je s podnikatelem kontrola zahájena, musí pojmově očekávat její ukončení, nějaký výstup, kontrolní závěr. I kdyby si nebyl subjektivně vědom, jak má takový výstup vypadat, a zkušený podnikatel, u kterého již proběhlo vícero kontrol, jak sám obviněný uvádí, vždy musel obdržet kontrolní protokol s kontrolními závěry jako výstup z kontroly, se nemůže rozumně domnívat, že záznamem o zahájení kontrolního procesu je kontrola ukončena. Zároveň vyřešení věci domluvou je řekněme výsledkem mentálního procesu, vůle osoby provádějící kontrolu. Bez této vůle nemůže být tento úkon učiněn. Z výpovědí svědků je jednoznačné, že žádnou takovou vůli neměly. Dále správní orgán uvážil i praxi zavedenou na oddělení, tj., že způsob ukončení kontroly ve smyslu návrhu řešení věci příkazem na místě atp. jsou kontrolující povinni konzultovat s vedoucí oddělení. Z výpovědí svědků je zřejmé, že si v průběhu kontroly kontrolující nevyžádávaly, např. telefonicky, souhlas vedoucí, tudíž správní orgán považuje jejich tvrzení, o tom že přestupek nebyl na místě řešen domluvou za subjektivně věrohodný. Domluva pojmově je řešena ústně, nebývá tedy toto vyřešení věci nikde zachyceno, ale i tak se jedná o úkon správního orgánu. Vůle kontrolujících jednoznačně nesměřovala k vyřešení věci. Jediné, co označily jako vyhovující a že je v pořádku je náprava závadného stavu vyvolaného obviněným.

V této části tedy správní orgán shrnuje, že považuje za prokázané, že na místě kontroly padla slova ve smyslu, že „je to takto v pořádku“, „že je věc ukončena“, ale tato se vztahovala k textaci nabídky zaměstnání a k úkonu místního šetření, tj. zahájení kontroly, nikoli přestupku jako takovému. Vůle kontrolujících jednoznačně nesměřovala k vyřešení věci domluvou, neučinily takový úkon a sám obviněný nemohl vyloučit, že situaci špatně vyhodnotil a pochopil.

S ohledem na výše uvedené správní orgán konstatuje, že ve věci není dána překážka věci rozhodnuté.

Podle § 4 odst. 1 zákona o zaměstnanosti: „Účastníci právních vztahů podle § 3 odst. 1 písm. a),

c) a d) jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi fyzickými osobami uplatňujícími právo na zaměstnání.“

Podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti: „Účastníkům právních vztahů vznikajících podle tohoto zákona je zakázáno činit nabídky zaměstnání, které mají diskriminační charakter.“

Podle §140 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti: „Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se přestupku dopustí tím, že poruší zákaz diskriminace nebo nezajistí rovné zacházení podle tohoto zákona.“

Z citovaných ustanovení zákona o zaměstnanosti vyplývá, že účastníkům právních vztahů vznikajících podle zákona o zaměstnanosti je zakázáno nabízet zaměstnání, formou která má diskriminační charakter. Takový diskriminační charakter mají i nabídky, které limitují uchazeče o zaměstnání z hlediska pohlaví.

Z inzerátu zveřejněného obviněným za oknem restaurace je zřejmé, že byla učiněna nabídka zaměstnání, která obsahovala diskriminační prvek z hlediska pohlaví, přičemž limitování nabídky nemělo důvod spočívající v charakteru vykonávané práce.

Současně se nejednalo o formulaci nabídky zaměstnání, která by byla řekněme nutná. Existují pracovní pozice, které v českém jazyce nemají spisovného vyjádření pro obě pohlaví (ve smyslu mluvnického rodu, nikoli genderu) nejčastěji se jedná o generické maskulinum. Nahlédnutím do klasifikace zaměstnání CZ ISCO, což je národní statistická klasifikace, vypracovaná v souladu s mezinárodním standardem ISCO-08, klasifikující a třídící zaměstnání, bylo zjištěno, že pod kódem 5131 je vedena kategorie zaměstnání číšníci a servírky. Správní orgán uvádí, že formulace pomocí kódování CZ ISCO není jedinou možností, není správními orgány vyžadována, byť je v této oblasti praktickým řešením, ale nabídku zaměstnání lze učinit jakoukoli jinou nediskriminující formou. Správní orgán by si dovedl představit i užití hovorového označení poptávané pracovní pozice, nebo označení slangového, ale vždy musí formulace nabídky zaměstnání dostát požadavku nediskriminačního charakteru. Smyslem předmětné právní úpravy je, aby již samou formulací poptávky nebylo omezováno ústavně zaručené právo volného přístupu k zaměstnání. Již sám fakt, že z nabídky zaměstnání je zřejmé, že nejsem cílovou skupinou, kterou zaměstnavatel oslovuje, je způsobilý odradit od podání žádosti uchazeče, kteří se na základě inzerátu budou jevit sami sobě nevhodnými (např. formulace přijmeme šikovnou mladou paní jistě odradí muže předdůchodového věku, který ani na nabídku zaměstnání nezareaguje, ačkoli by jej skutečně nediskriminující zaměstnavatel možná i vybral, neboť by se mu jevil vhodným kandidátem z jiných důvodů). Tyto formy diskriminačních nabídek práce navíc mají potenciál odradit spíše osoby zranitelné na trhu práce, ať již ze subjektivních důvodů, stydlivost, sebepodceňování se, plachost, nebo z objektivních důvodů, kdy mohou mít určité pracovní znevýhodnění. Pak jakýkoli další omezující požadavek způsobí, že se tyto osoby ani o zaměstnání neucházejí. Z toho důvodu zákonodárce považoval za nutné nejen zakázat diskriminaci při vstupu do zaměstnání, tj. až v průběhu výběrového řízení, ale zakázal jakoukoli diskriminaci již při nabídce zaměstnání, tak aby takováto nabídka nemohla být odrazující.

Skutečnost, že následně k žádné diskriminaci nedošlo, že nebyl odmítnut žádný uchazeč o zaměstnání nemůže být důvodem pro vyvinění obviněného. Díkce zákona je v tomto smyslu zcela jednoznačná. Porušením zákona dle daného ustanovení není, že dojde k diskriminaci, ale již to, že je učiněna nabídka, která má takový, tj. diskriminační charakter. V dalším viz níže. Ani skutečnost, že se obviněnému s ohledem na situaci na trhu práce se nepodařilo pracovní pozici obsadit vůbec, není důvodem pro liberaci. V situaci, kdy v určitém segmentu převažuje nabídka nad poptávkou je diskriminace, to správní orgán připouští proti ekonomickým zájmům zaměstnavatele, ale není důvodem pro vyvinění.

Co se týče námitky, že si obviněný nebyl vědom, že díkce nabídky zaměstnání je diskriminující správní orgán konstatuje, že předmětná odpovědnost je odpovědností objektivní (tj. odpovědností bez zavinění). K vyvození odpovědnosti postačí správnímu orgánu prokázat porušení zákona (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2011, č. j. 4 As 32/2011 - 78, ze dne 22. 3. 2007, č. j. 4 As 28/2006 - 65, či rozsudek téhož soudu ze dne 30. 3. 2011, č. j. 6 Ads 129/2010

- 55). Stěžovatel by za delikt neodpovídal jen tehdy, pokud by prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil (§ 141 odst. 1 zákona o zaměstnanosti), což se však v daném případě nestalo. Navíc nad rámec věci správní orgán konstatuje, že problematika rovnosti pohlaví, povinnosti umožnit rovný přístup k zaměstnání není v českém právní prostoru ani ve společnosti nijak novou. Obviněný si tedy minimálně měl a mohl být vědom diskriminačního charakteru inzerátu. Správní orgán se v daném případě spíše domnívá, že šlo více o stereotypní jednání obviněného, kdy poté, co z pracovní pozice odešla žena, což dokládá výpověď předchozí zaměstnankyně, učinil nabídku opět ženám. A právě takovéto stereotypy jsou důvodem mimo jiné, proč existuje předmětná právní úprava. Pokud neexistuje věcný důvod, proč danou pracovní pozici může zastávat pouze osoba daného pohlaví, musí být toto zohledněno již rovnou přímo v textaci nabídky zaměstnání. Jako příklad, kdy by požadavek na určité pohlaví nebyl diskriminačním lze uvést např. ženský pěvecký sbor, kdy z hlasových důvodů nebude možno zařadit mužský hlas.

Zveřejněním diskriminační nabídky k zaměstnání obviněný porušil ust. § 12 odst. 1 zákona o zaměstnanosti a dopustil se tak přestupku podle § 140 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti. Svým jednáním obviněný naplnil jak formální znak přestupku, tj. porušení právního předpisu, tak znak materiální, neboť rovnost a nediskriminace jsou jedním ze základů právního řádu a stát klade na zásadu rovného zacházení s uchazeči o zaměstnání a zaměstnanci velký důraz. S ohledem na výše uvedené úvahy správní orgán odmítá bagatelizaci závažného jednání, ke které má obviněný od počátku sklon.

Správní orgán musí s ohledem na zásadu oficiality potrestat protiprávní jednání obviněného popsané ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Při rozhodování o druhu trestu a jeho výši respektoval správní orgán ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého má dbát na to, aby při rozhodování o skutkově stejných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgán při stanovení druhu trestu vycházel z § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky. Při výměře trestu přihlédl k ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a dále k povaze a závažnosti přestupku dle ustanovení § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Závažnost přestupku uvedeného ve výrokové části I. tohoto rozhodnutí je typově vyjádřena v samotném zákoně o zaměstnanosti, jež za tento přestupek dle ustanovení § 140 odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti umožňuje uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Typová závažnost přestupku ukazuje i na vysokou obecnou závažnost jednání obviněného. Obviněný uvedl, že nepovažoval předmětný inzerát byl diskriminační, protože byl připraven na volné pracovní místo přijmout jak ženu, tak muže, když na pracovišti běžně pracují muži i ženy. Správní orgán k tomu uvádí, že nepostihuje obviněného za diskriminaci k přístupu k zaměstnání, nýbrž za diskriminační nabídku, neboť taková nabídka může uchazeče opačného pohlaví odradit, aby se o místo ucházel. Naproti tomu nelze přičíst ve prospěch obviněného, že jednání nemělo praktického škodlivého následku, k tomu viz níže. Správní orgán hodnotí pozitivně, že obviněný v průběhu kontroly inzerát opravil tak, aby neobsahoval diskriminační prvek. Nápravné opatření však obviněného nezbavuje odpovědnosti za protiprávní jednání. Protože se správnímu orgánu jeví, že učinění nápravného opatření je obviněným subjektivně vnímáno jako rozhodující, zdůvodní, proč tuto okolnost nevyhodnotil jako více zásadní, resp. jako důvod pro upuštění od potrestání, jak navrhuje obviněný. V první řadě musí správní orgán uvést, že odstranění závažného stavu, který obviněný sám svým jednáním vyvolal, je základní povinností obviněného. V podstatě je to stejná situace, jako kdyby se obviněný domáhal neuložení sankce pro přestupek v dopravě spočívající v rychlé jízdě s tím, že již následně pokračoval v jízdě v souladu s právními předpisy. Jako k polehčující okolnosti, mimo výše uvedenou nápravu provedenou na místě, přihlédl dále správní orgán k tomu, že se jedná o první kontrolu a první postih obviněného ze strany nadepsaného oblastního inspektorátu práce, jež by měl plnit zejména preventivní funkci. Současně však správní orgán konstatuje, že obviněný od počátku neměl příliš náhled na své závažné jednání. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyň, kontrolujících inspektorek, již od počátku měl obviněný s předmětem kontroly problém, měl snahu předmět kontroly bagatelizovat. Jeho postoj se příliš nezměnil ani v průběhu přestupkového řízení, kdy se vyjádřil tak, že by se měl úřad zabývat většími věcmi, že mu to přijde neúměrné. Ve městě vidí inzeráty na skladníka, řidiče, pizzeru ... „...a moje A4 vadí.“ (protokol o výsledku slyšení svědka č.j.16731/5.30.22-22). Správní orgán tak stojí na stanovisku, že tento nedostatečný náhled a

neustálá bagatelizace svého porušení právních předpisů neumožňuje správnímu orgánu upustit od potrestání, jak navrhuje obviněný, ani uložit sankci nižší. Ani argument, že lze „...po městě vidět..“ nabídky práce porušující § 12 zákona o zaměstnanosti nemůže být argumentem, vyvinujícím obviněného nebo, argumentem, který by měl mít vliv na výši sankce. V tomto přestupkovém řízení je posuzováno a projednáváno jednání obviněného, nikoli třetích osob. Ani skutečnost, že obviněný z přestupku není jediným, kdo se porušení právních předpisů dopustil, nelze v jeho prospěch hodnotit. Nakonec i ve výše zmiňovaném příkladu s rychle jedoucím vozidlem by nikoho nenapadlo argumentovat, nebo by se minimálně nemohl rozumně domnívat, že bude argumentace účinná, že když i ostatní řidiči překračují nejvyšší povolenou rychlost, pak by neměl dostat pokutu ani on.

Správní orgán však plně nesouhlasí s námitkou, že prakticky nebyl nikdo diskriminován. Jak je uvedeno výše, pro naplnění skutkové podstaty je dostačujícím učinění diskriminační nabídky, nikoli faktická diskriminace sama, tuto okolnost tak správní orgán hodnotí v rámci úvah o uložení výše sankce, nikoli v rámci úvah o vině. Nicméně k diskriminaci uchazeče o zaměstnání nedošlo z důvodu, že se žádný uchazeč o nabízenou pozici neucházel, nikoli z důvodu rovného přístupu obviněného. Jak uvedly shodně obě kontrolující inspektorky, obviněný v průběhu místního šetření uváděl, že pro nabízenou pracovní pozici považuje ženu za vhodnější (vedoucí kontrolní skupiny [redacted] uvedla, že obviněný uváděl, že „když se jedná o hospodu, chodí tam muži koukat po ženách“, inspektorka [redacted] „že by raději ženu, aby do hospody přitahovala zákazníky“). Je tedy otázkou, pokud by se o pozici ucházel muž a žena, kdo by nabízenou pozici získal. Protože však, jak již správní orgán opakovaně uváděl, je tato otázka pro výrok o vině bezpředmětná a pro výrok o sankci nemůže být nedostatek škodlivého následku hodnocen ve prospěch obviněného, nikoli z důvodu, že by škodlivý následek nastal, resp. nenastal, ale prostě z toho důvodu, že se nikdo o nabízenou pracovní pozici neucházel, a proto škodlivý následek ani pojmově vzniknout nemohl. Rozhodující v této souvislosti je, že vznikl následek ohrožující.

Poměry obviněného správní orgán zjišťoval jednak nahlédnutím do veřejných rejstříků, z nichž se podává, že obviněný působí v právní formě společnost s ručením omezeným, s předmětem podnikání hostinská činnost; prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin; výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, od října 2016. Dle rozvahy ve zkráceném rozsahu k 31.12.2020 činila stálá aktiva společnosti [redacted] tis. Kč, oběžná aktiva [redacted] tis. Kč, vlastní kapitál [redacted] tis. Kč, cizí zdroje [redacted] tis. Kč. Dle výkazu zisku a ztráty k 31.12.2020 dosáhl obviněný tržeb ve výši [redacted] tis. Kč a výsledku hospodaření po zdanění [redacted] tis. Kč. Z dokladů doložených obviněným z rozvahy za rok 2021 plyne, že stálá aktiva [redacted] tis. Kč, oběžná aktiva [redacted] tis. Kč, vlastní kapitál stejně jako rok předešlý [redacted] tis. Kč a cizí zdroje [redacted] tis. Kč. Dle výkazu zisku a ztráty k 31.12.2021 dosáhl obviněný tržeb ve výši [redacted] tis. Kč a čistého obrátu [redacted] tis. Kč. Z daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2021 plyne že základ daně po úpravě činil [redacted] tis. Kč. Dle údajů zakotvených v RES náleží obviněný do skupiny zaměstnavatelů zaměstnávajících 1 až 5 zaměstnanců. Obviněný je řádným plátcem DPH a není evidován v insolvenčním rejstříku.

Správní orgán při ukládání pokuty přihlédl k tomu, že obviněný podniká v oboru, jež byl výrazně ovlivněn opatřeními přijatými vládou v době nouzového stavu vyhlášeného v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru. Současně však byly tyto ztráty obviněnému kompenzovány čerpáním prostředků v rámci programu „Antivirus“, kdy obviněný čerpal finanční prostředky v celkové výši [redacted] (vyřízení žádosti o součinnost úřadem práce zaevidováno pod č.j.16731/5.30/22-9). Vzhledem ke shora uvedeným poznatkům o osobních a majetkových poměrech obviněného má správní orgán za to, že samotná výše pokuty nemůže mít pro obviněného likvidační povahu, byť negativně zasáhne do jeho finanční sféry.

Za spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti lze podle § 140 odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. S přihlédnutím k výše uvedeným zjištěním a úvahám uložil správní orgán obviněnému pokutu ve výši 20 000 Kč. Pokuta byla uložena v takové výši, aby se uplatnil její sankční účinek, jak je uvedeno v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 1 Afs 50/2005-97: „Povinnost k sankčnímu peněžitému plnění je vždy pocítována tíživě, ovšem i to je projevem jejího preventivního a represivního účinku; tyto funkce pokuty by přitom měly být rovnoměrně vyváženy. Finanční postih musí být znatelný v majetkové

sféře delikventa, tedy být nikoliv pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností. Pokuta byla uložena při spodní hranici zákonné sazby, ve výši pouhých 2 % zákonné sazby, což pojmově vylučuje, že by byla zjevně nepřiměřená. Pro informaci správní orgán ještě uvádí, že obviněný má možnost požádat příslušný celní úřad o splátkový kalendář.

K výši sankce, kdy se obviněný domnívá, že výše sankce je stanovena nepřiměřeně vzhledem k tomu, že při projednávání možnosti vyřešit věc příkazem na místě byla navrhována sankce ve výši 1 000,-Kč a v uložení sankce v přestupkovém řízení ve výši 20 000,-Kč (částka určená příkazem č.j.16731/5.30/22-5) spatřuje nepřiměřené navýšení sankce a úrok k bezdůvodnému zpřísnění sankce, správní orgán uvádí, že uložení pokuty příkazem na místě je řízením sui generis v rámci přestupkového řízení. Jedná se zvláštní typ řízení, který je přípustný pouze za kumulativního naplnění vícero podmínek a kdy se neuplatní veškerá ustanovení upravující přestupkové řízení. O speciálnosti tohoto typu vyřízení věci svědčí i to, v tomto typu řízení se neuplatní ustanovení § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky o druzích sankcí, ale je zde možno jako sankci uložit pouze pokutu se speciální sazbou do 10 000,-Kč, mladistvému do 2 500,- Kč. Nakonec ustanovení § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky upravující příkaz na místě je systematicky zařazeno v dílu 3 Zvláštní druhy řízení. Odmítnutím vyřízení věci příkazem na místě je věc nutno vyřídit v klasickém správním řízení. Pokud se má správní orgán vrátit k příkladu s rychle jedoucím vozidlem, i v případě, když řidič odmítne vyřízení věci příkazem na místě je notoricky známou skutečností, že v následném přestupkovém řízení mu bude uložena, resp. minimálně hrozí, sankce vyšší. Tento princip není nějakou „pomstou“, pokud se správní orgán může uchýlit k takto expresivnímu výrazu, za nesouhlas s vyřízením věci na místě, ale právě projevem skutečnosti, že se jedná o dvě rozdílná řízení, která jsou ovládána různými podmínkami, principy, nároky a jsou řešena jinými zákonnými ustanoveními. Nakonec, pokud neporovnáváme absolutní čísla, ale podíváme-li se na relativní výši sankce pak je zřejmé, že sankce ukládaná správním orgánem v tomto řízení je relativně nižší, než sankce navržená pro příkaz na místě. Pokud lze příkazem na místě uložit maximálně 10 000,-Kč, pak částka 1 000,-Kč představuje 10% zákonné sazby. Jak je uvedeno výše sankce uložená ve výši 20 000,-Kč představuje pouhých 2% zákonné sazby. Pokud by měl správní orgán zachovat relaci mezi sazbou a pokutou, musela by být uložena sankce 100 000,-Kč. Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán hodnotil veškeré skutečnosti polehčující ve prospěch obviněného a úvahy o výši sankce vedl originálně.

K výši sankce správní orgán dále uvádí, že stanovením výše sankce v předmětné výši nijak nevybočil z běžné rozhodovací praxe. V odporu obviněný uvádí, že průměrná výše pokuty činí 1 310,-Kč. K tomu správní orgán konstatuje, že předmětná průměrná hodnota je zkreslena, resp. ovlivněna i řízeními, kde byla uložena pokuta příkazem na místě. Valná většina těchto přestupků je řešena příkazy na místě, kdy drtivá většina zaměstnavatelů poté, co jsou v průběhu místního šetření seznámeni se spáchaným přestupkem uznají vinu a souhlasí s vyřízením věci příkazem na místě. Pouze okrajová menšina těchto přestupků je postoupena ke klasickému přestupkovému řízení, ať již z důvodu, že kontrolovaná osoba nesouhlasí s tímto způsobem vyřízení věci, nebo nejsou dány jiné podmínky pro tento postup nebo z důvodu, že podle názoru kontrolujících není na místě tento způsob vyřízení věci. Jak je obviněnému známo z vyřízení žádosti o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, průměrná výše pokuty ukládaná ve správním řízení je 17 000,- Kč. Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že i v kontextu průměrné výše sankce ukládané správním orgánem se nejedná o sankci nepřiměřeně vysokou.

O uložení náhrady nákladů přestupkového řízení bylo rozhodnuto dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť obviněný byl uznán vinným ze spáchání přestupku. Paušální částka náhrady nákladů přestupkového řízení ve výši 1000 Kč byla uložena podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 96 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne jeho oznámení prostřednictvím výše uvedeného Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, ke Státnímu úřadu inspekce práce se sídlem Opavě, Kolářská 451/13, PSČ 746 01.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

V Českých Budějovicích dne 28.11.2022

Mgr. Dagmar Plocková Mahrová
vedoucí oddělení právního

Za správnost vyhotovení: Mgr. Dagmar Plocková Mahrová

Rozdělovník:

- 1 x spis
- 1 x obviněný, DS: 7qrgvuw